

ความสำคัญของกีฬาไทยในทัศนะของบุคลากรตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

กานต์พิชา จันทาพูน*
เพิ่มพร บุพพวงษ์**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความสำคัญของกีฬาไทย ในทัศนะของบุคลากรตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสำคัญของกีฬาไทย ในทัศนะของบุคลากรตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร วิทยาเขตละ 7 คน จำนวน 119 คน และบุคลากรสาขาวิชาพลศึกษา วิทยาเขตละ 10 คน จำนวน 170 คน รวมทั้งสิ้น 289 คน เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม โดยคำถามทุกข้อจะมีข้อมูล ที่ต้องตอบ 3 ชนิด ได้แก่ มายไทย กระบี่กระบอง ดาบไทย และยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2561 - 2565 เป็นข้อคำถาม จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา 2) การพัฒนาการด้านการวิจัยและนวัตกรรม 3) การบริการวิชาการแก่สังคม 4) การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย 5) การสร้างความร่วมมือและการจัดการศึกษาในประชาคมอาเซียน และ 6) การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ โดยสถิติที่ใช้ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test (Independent samples) ผลการวิจัยพบว่า

1) ความสำคัญของกีฬาไทยในทัศนะของบุคลากรตามยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.37$) โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย ($\bar{X} = 2.43$) การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ ($\bar{X} = 2.42$) การสร้างความร่วมมือและการจัดการศึกษาในประชาคมอาเซียน ($\bar{X} = 2.37$) การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ($\bar{X} = 2.37$) การบริการวิชาการแก่สังคม ($\bar{X} = 2.34$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การพัฒนาการด้านการวิจัยและนวัตกรรม ($\bar{X} = 2.28$)

2) ผลการเปรียบเทียบความสำคัญของกีฬาไทย ระหว่างผู้บริหารและบุคลากรสาขาวิชาพลศึกษา ทั้ง 6 ด้านพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

คำสำคัญ : กีฬาไทย ทัศนะ ยุทธศาสตร์

*นักศึกษานิพนธ์โท สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี

**ดร.เพิ่มพร บุพพวงษ์ สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี

ติดต่อผู้พิมพ์: กานต์พิชา จันทาพูน Email.: eye.kanphisha2@gmail.com มือถือ: 091-8181041

รับบทความ 19 มีนาคม 2564 แก้ไขบทความ 29 มีนาคม 2564 ตอรับ 30 สิงหาคม 2567

importance of thai sports according to the opinions of personnel towards strategic plan of thailand national sports university

Kanpitcha Chantapun^{*}

Phetphon Buppawong^{**}

Abstract

The purposes of this research were to investigate and compare importance of Thai sports according to the opinions of personnel towards strategic plan of Thailand National Sports University. The subjects used in this research comprised 289 personnel from seventeen campuses under Thailand National Sports University, 119 administrators (seven from one campus) and 170 personnel in physical education (ten from one campus). A questionnaire, each item of which was designed to cover three kinds of sports, Muaythai, Krabi Krabong, and Thai Swords, and strategic plan of Thailand National Sports University B.E.2561-2565 consisting of six aspects, educational quality development, research and innovation development, community academic service, preservation of arts, cultures, local folk play and Thai sports, educational cooperation with ASEAN community, and management quality development, was used as a tool of this research. The data analysis was conducted by frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, and t-test independent. The results of this research were as follows:

1. Importance of Thai sports according to the opinions of personnel towards strategic plan of Thailand National Sports University revealed as the following: The mean was at a high level ($\bar{X} = 2.37$) with the side having a high average level. They are sorted in this order: preservation of arts, cultures, local folk play and Thai sports ($\bar{X} = 2.43$), and management quality development ($\bar{X} = 2.42$), educational cooperation with ASEAN community ($\bar{X} = 2.37$) educational quality development ($\bar{X} = 2.37$) community academic service ($\bar{X} = 2.34$) and the sides that had a mean level of mean were: research and innovation development ($\bar{X} = 2.28$)

2. Comparison of importance of Thai sports according to the opinions of personnel towards strategic plan of Thailand National Sports University revealed as the following: No significant differences were found in all six aspects at the level of .05.

Keywords: Thai sports, opinions, strategic plan

^{*}Master's degree student, Physical Education, Thailand National Sports University Suphanburi Campus

^{**}Dr. Permporn Buppawong Physical Education, Thailand National Sports University Suphanburi Campus

Contract: Kanpitcha Chantapoon, Email.: eye.kanphisha2@gmail.com Tel: 091-818-1041

Received March, 19 2021 ; Revised March, 29 2021; Accepted August, 30 2024

บทนำ

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เป็นหนึ่งในสถาบันหลักที่ให้ความสำคัญและมีบทบาทในการชี้นำทางวิชาการและวิชาชีพขั้นสูงด้านการกีฬา โดยมีแผนยุทธศาสตร์เป็นหัวใจสำคัญในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อเป็นแนวในการวางทิศทางการดำเนินงาน แล้วถ่ายทอดสู่บุคลากรให้ร่วมกันขับเคลื่อนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2561 - 2565 ในการพัฒนาคุณภาพการกีฬาให้ประสบผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม ในระยะเวลาที่ผ่านมามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีจุดแข็งในเรื่องของการขับเคลื่อนการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทยมาอย่างต่อเนื่อง และมีการร่วมมือกับหน่วยงานด้านการศึกษาและกีฬาทั้งในและต่างประเทศ โดยรัฐบาลก็ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ พื้นฟูภูมิปัญญาท้องถิ่น และเผยแพร่มรดกทางวัฒนธรรมเช่นกัน ภายใต้แนวทางการดำเนินงานของยุทธศาสตร์สถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2556 - 2560 ที่ผ่านมา พบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมและสนับสนุนการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาจาก 15 ตัวชี้วัด บรรลุเป้าหมาย 9 ตัวชี้วัด คิดเป็นร้อยละ 60 ซึ่งได้รับผลกระทบจากเปลี่ยนแปลงของสังคม บางครั้งมีการนำมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมไปใช้ในทิศทางที่บิดเบือน หรือไม่เหมาะสมและอาจเป็นเหตุให้มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเหล่านี้ต้องเสื่อมสูญไป สมควรจัดให้มีการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมให้มีความสืบเนื่องยั่งยืนต่อไป (พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม, 2559, หน้า 6) ในฐานะที่มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เป็นสถาบันการศึกษาอันดับหนึ่งด้านศาสตร์การกีฬาในภูมิภาคอาเซียนที่ผลิตบุคลากรทางการศึกษาด้านศาสตร์การกีฬาในภูมิภาคอาเซียนและเพื่อสร้างครูผู้สอนวิชาพลศึกษา จึงต้องมีความซาบซึ้งในกีฬาไทยและรู้จริงในวิชาชีพมากกว่าระดับอื่น ๆ ซึ่งควรบรรลุเป้าหมาย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 และเป็นที่ยอมรับไม่เฉพาะในประเทศไทยเท่านั้น แต่รวมถึงในกลุ่มประชาคมอาเซียนด้วย และมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เป็นผู้สืบทอดตลอดมา (วิชิต ชี้เชิญ, 2561, สัมภาษณ์) คือ ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว ได้แก่ มวยไทย กระบี่กระบอง และดาบไทย เป็นกีฬาเชิงเอกลักษณ์และวัฒนธรรมไทยที่ถูกจัดอยู่ในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา และยังเป็นหนึ่งในชมรมของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่ยังคงดำเนินการจัดการเรียนการสอนตลอดมา โดยจำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มุ่งหวังเพื่อให้ได้เข้าร่วมการแข่งขันในกีฬาของมหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ หรือระดับมหาวิทยาลัย และอีกกลุ่มเพื่อการอนุรักษ์หรือการออกกำลังกาย

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนากีฬาไทย โดยใช้ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2561 - 2565 มาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน ปรับปรุง พัฒนา และประชาสัมพันธ์กีฬาไทยของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อให้ได้แนวทางที่สามารถยกระดับคุณภาพของกีฬาไทยให้เป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดมากขึ้น รองรับการเผยแพร่ และประชาสัมพันธ์สู่ประชาคมอาเซียน ตามที่เอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ กำหนดไว้ว่า “สถาบันการศึกษาด้านศาสตร์การกีฬา” หมายถึง สถาบันการศึกษาเฉพาะทาง ที่มีความโดดเด่นทางด้านศาสตร์การกีฬา เพื่อการพัฒนาบุคลากรทางการกีฬาสู่การเป็นผู้นำด้านกีฬาในภูมิภาคอาเซียน

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสำคัญของกีฬาไทยในทัศนะของบุคลากรตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสำคัญของกีฬาไทยในทัศนะของบุคลากรตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคลากรของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติทั้ง 17 วิทยาเขต รวมทั้งสิ้น 471 คน ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sample) ได้แก่ ผู้บริหาร จำนวน 187 คน และบุคลากรสาขาวิชาพลศึกษา จำนวน 283 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารและบุคลากรสาขาวิชาพลศึกษา โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางเครจซี่และมอร์แกน ได้จำนวน 214 คน เพื่อให้ได้ค่ากลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมของแต่ละวิทยาเขต ผู้วิจัยขอเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างและใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย ได้แก่ ผู้บริหาร วิทยาเขตละ 7 คน จำนวน 119 คน และบุคลากรสาขาวิชาพลศึกษา วิทยาเขตละ 10 คน จำนวน 170 คน รวมทั้งสิ้น 289 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ คือ ทักษะของผู้บริหารและบุคลากรสาขาวิชาพลศึกษาตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตัวแปรตาม คือ ทักษะของบุคลากรมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประกอบด้วย มวยไทย กระบี่กระบอง และดาบไทย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความสำคัญของกีฬาไทย โดยลักษณะของคำถามทุกข้อจะมีข้อมูลที่ต้องตอบ 3 ชนิด ได้แก่ มวยไทย กระบี่กระบอง ดาบไทย และยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2561 - 2565 เป็นข้อคำถาม จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา 2) การพัฒนาการด้านการวิจัยและนวัตกรรม 3) การบริการวิชาการแก่สังคม 4) การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย 5) การสร้างความร่วมมือและการจัดการศึกษาในประชาคมอาเซียน และ 6) การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ

การหาคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาดำเนินแบบสอบถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการวิจัย วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC แล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ได้ค่าดัชนีความเชื่อมั่น .89

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและค่าสถิติต่าง ๆ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์ความสำคัญของกีฬาไทยในทัศนะของบุคลากรตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบโดยทดสอบค่าที่ t-test (Independent samples) จำแนกกีฬาไทย 3 ชนิด เป็นมวยไทย กระบี่กระบอง และดาบไทย

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความสำคัญของกีฬาไทย ในทัศนะของบุคลากร ตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติทุกด้าน (n = 289)

ที่	รายการ	ระดับความสำคัญของกีฬาไทย			
		บุคลากรมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ			
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1	การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา	2.37	.67	มาก	4
2	การพัฒนาการด้านการวิจัยและนวัตกรรม	2.28	.70	ปานกลาง	6
3	การบริการวิชาการแก่สังคม	2.34	.70	ปานกลาง	5
4	การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย	2.43	.66	มาก	1
5	การสร้างความร่วมมือและการจัดการศึกษาในประชาคมอาเซียน	2.37	.70	มาก	3
6	การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ	2.42	.67	มาก	2
รวม		2.37	.68	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า กีฬาไทยในทัศนะของบุคลากรมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 2.37$) จัดเรียงลำดับด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย ($\bar{x} = 2.43$) รองลงมา ได้แก่ การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ ($\bar{x} = 2.42$) และการสร้างความร่วมมือและการจัดการศึกษาในประชาคมอาเซียน ($\bar{x} = 2.37$)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความสำคัญของกีฬาไทย ในทัศนะของผู้บริหารและบุคลากรสาขาวิชาพลศึกษาตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติทุกด้าน ($n = 289$)

ที่	รายการ	ระดับความสำคัญของกีฬาไทย							
		ผู้บริหาร				บุคลากรสาขาวิชาพลศึกษา			
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1	การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา	2.37	.55	มาก	5	2.37	.58	มาก	4
2	การพัฒนาการด้านการวิจัยและนวัตกรรม	2.30	.66	ปานกลาง	6	2.29	.64	ปานกลาง	6
3	การบริการวิชาการแก่สังคม	2.42	.62	มาก	2	2.34	.60	ปานกลาง	5
4	การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย	2.40	.57	มาก	4	2.46	.57	มาก	2
5	การสร้างความร่วมมือและการจัดการศึกษาในประชาคมอาเซียน	2.40	.61	มาก	3	2.39	.59	มาก	3
6	การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ	2.47	.59	มาก	1	2.49	.61	มาก	1
รวม		2.39	.60	มาก		2.39	.60	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า กีฬาไทยในทัศนะของผู้บริหารอยู่ในระดับ มาก ($\bar{x} = 2.39$) จัดเรียงลำดับด้าน ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ ($\bar{x} = 2.47$) รองลงมา ได้แก่ การบริการวิชาการแก่สังคม ($\bar{x} = 2.42$) และการสร้างความร่วมมือและการจัดการศึกษาในประชาคมอาเซียน ($\bar{x} = 2.40$)

กีฬาไทยในทัศนะของบุคลากรสาขาวิชาพลศึกษาอยู่ระดับ มาก ($\bar{x} = 2.39$) จัดเรียงลำดับด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ ($\bar{x} = 2.49$) รองลงมา ได้แก่ การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย ($\bar{x} = 2.46$) และการสร้างความร่วมมือและการจัดการศึกษาในประชาคมอาเซียน ($\bar{x} = 2.39$)

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสำคัญของกีฬาไทย ในทัศนะของผู้บริหารและบุคลากรสาขาวิชาพลศึกษา ตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติทุกด้าน (n=289)

ที่	รายการ	ระดับความสำคัญกีฬาไทย				t	p	แปลผล
		ผู้บริหาร		บุคลากรสาขาวิชาพลศึกษา				
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
1	การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา	2.37	.55	2.37	.58	-.012	.99	ไม่แตกต่าง
2	การพัฒนาการด้านการวิจัยและนวัตกรรม	2.30	.66	2.29	.64	.108	.91	ไม่แตกต่าง
3	การบริการวิชาการแก่สังคม	2.42	.62	2.34	.60	1.085	.27	ไม่แตกต่าง
4	การสร้างความร่วมมือและการจัดการศึกษาในประชาคมอาเซียน	2.40	.57	2.46	.57	-.900	.36	ไม่แตกต่าง
5	การสร้างความร่วมมือและการจัดการศึกษาในประชาคมอาเซียน	2.40	.61	2.39	.59	.093	.92	ไม่แตกต่าง
6	การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ	2.47	.59	2.49	.61	-.333	.74	ไม่แตกต่าง

จากตารางที่ 3 พบว่า การทดสอบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความสำคัญของกีฬาไทยในทัศนะของบุคลากรตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พบว่า ผู้บริหารและบุคลากรสาขาวิชาพลศึกษาให้ความสำคัญกับกีฬาไทย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ไม่แตกต่างกัน ในทุกด้าน

สรุปผลการวิจัย

1. กีฬาไทยในทัศนะของบุคลากรมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 2.37$) จัดเรียงลำดับด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ได้แก่ 1) การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทย ($\bar{X} = 2.43$) 2) การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ ($\bar{X} = 2.42$) 3) การสร้างความร่วมมือและการจัดการศึกษาในประชาคมอาเซียน ($\bar{X} = 2.37$) 4) การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ($\bar{X} = 2.37$) 5) การบริการวิชาการแก่สังคม ($\bar{X} = 2.34$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ 6) การพัฒนาการด้านการวิจัยและนวัตกรรม ($\bar{X} = 2.28$)

2. ผลการเปรียบเทียบความสำคัญของกีฬาไทย ระหว่างผู้บริหารและบุคลากรพลศึกษาตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติทุกด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการศึกษาความสำคัญของกีฬาไทยในทัศนะของบุคลากรตามยุทธศาสตร์ทั้ง 6 ด้านของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำแนกกีฬาไทย 3 ชนิด ได้แก่ มวยไทย กระบี่กระบอง และดาบไทย มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายผลดังนี้

การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา 1) บุคลากรมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีทัศนะต่อกีฬามวยไทยอยู่ในระดับมาก และ 2) มีทัศนะต่อกีฬากระบี่กระบองอยู่ในระดับมาก ตัวแปรที่มีความสำคัญมากที่สุดเหมือนกัน คือ

มีการจัดการเรียนการสอนกีฬาไทยให้ฝึกปฏิบัติจริง สอดคล้องกับ (ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล, 2554, หน้า 160) ที่กล่าวว่า หลักสูตรในยุคสมัยใหม่ ให้ความสำคัญกับเนื้อหารายวิชาที่เรียน สร้างองค์ความรู้จากระบบและลงมือปฏิบัติจริง และยังสอดคล้องกับ (ประกาศิต รัชศิริ และภาคภูมิ รัตนโรจนากุล, 2558, หน้า 97-98) ที่กล่าวว่า ได้จัดการเรียนการสอนวิชากระบี่กระบอง และจัดตั้งชมรมกระบี่กระบองและมวยไทย เพื่อที่ฝึกฝนให้นักเรียนมีทักษะการปฏิบัติประสบการณ์ด้านวิชากระบี่กระบอง และมีความต้องการให้สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนรายวิชากีฬาไทยประเภทต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย 3) บุคลากรมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีทัศนคติต่อกีฬาตาบไทย อยู่ในระดับปานกลาง ตัวแปรย่อยที่ให้ความสำคัญ คือ หลักสูตรกีฬาไทยมีความทันสมัยสอดคล้องต่อความต้องการของสังคม สอดคล้องกับ (วิกรม สุขธณี, 2558, หน้า 94 - 95) กล่าวว่า เพื่อส่งเสริมการสร้างแนวทางในการปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้านการศึกษาร่วมกัน โดยทำความร่วมมือกับสมาคมกีฬาต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับทักษะกีฬาต่าง ๆ และสอดคล้องกับ (อชิร กลิ่นอำภา, 2559, หน้า 72) กล่าวว่า ผู้สอนต้องคิดวิเคราะห์พัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ อย่างสร้างสรรค์และทันสมัย

การพัฒนาการด้านการวิจัยและนวัตกรรม 1) บุคลากรมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีทัศนคติต่อกีฬามวยไทย อยู่ในระดับปานกลาง 2) มีทัศนคติต่อกีฬากระบี่กระบอง อยู่ในระดับปานกลาง และ 3) มีทัศนคติต่อกีฬาตาบไทย อยู่ในระดับปานกลาง ตัวแปรย่อยที่ให้ความสำคัญเหมือนกัน คือ การส่งเสริม สนับสนุนและเผยแพร่งานวิจัยกีฬาไทยแก่สังคม และใช้กระบวนการวิจัยมาจัดการเรียนการสอนกีฬาไทย สอดคล้องกับ (พรฤดี ฮวดเฮง; ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์; และ วัฒนา สุทธิพันธุ์, 2553, หน้า 144) กล่าวว่า ครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องทางการศึกษา ควรนำผลของการวิจัยไปใช้ในการพัฒนา ปรับปรุงแก้ไขในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชากระบี่กระบองให้มีความเหมาะสม บูรณาการการวิจัยเข้ากับการเรียนการสอน และยังสอดคล้องกับ (ลักขมณ สมานสินธุ์, 2558, หน้า 345) กล่าวว่า ควรมีนโยบายและมาตรการสนับสนุนการสร้างผลงานวิจัยของคณาจารย์ บุคลากรและนักศึกษา อย่างจริงจัง และมีเป้าหมายที่ชัดเจน ส่งเสริมการสร้างร่วมมือด้านการทำวิจัยทั้งในและต่างประเทศ เพื่อนำผลงานวิจัยและผลงานวิชาการไปใช้ประโยชน์

การบริการวิชาการแก่สังคม 1) บุคลากรมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีทัศนคติต่อกีฬามวยไทย อยู่ในระดับมาก ตัวแปรย่อยที่ให้ความสำคัญ คือ ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจในกีฬาไทยด้านการดูแลสุขภาพ การออกกำลังกาย การละเล่น และกิจกรรมนันทนาการ สอดคล้องกับ (วินัย พูลศรี, 2554, หน้า 48) ที่กล่าวว่า ครูผู้สอนต้องสามารถจัดกิจกรรมกีฬามวยไทยในสถานศึกษาได้ และให้บริการแก่ชุมชนได้ดี มีความกระตือรือร้นที่จะยกระดับมาตรฐานกีฬามวยไทยให้สูงขึ้น สามารถประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้ 2) บุคลากรมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีทัศนคติต่อกีฬากระบี่กระบอง อยู่ในระดับปานกลาง ตัวแปรย่อยที่ให้ความสำคัญ คือ ส่งเสริมกีฬาไทยให้เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน ในการพัฒนาพื้นที่ที่ใกล้เคียงกับที่ตั้งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ สอดคล้องกับ (ปรีดาภรณ์ ดวงใจดี; ประนอม พนาเศรษฐเนตร; และ วรณพร ขวัญบุญจันทร์, 2557, หน้า 46) กล่าวว่า มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ควรส่งเสริมความรู้ด้านกีฬาและสุขภาพสู่ชุมชน และสนับสนุน อำนวยความสะดวกให้มีการจัดกิจกรรมทางวิชาการ เพื่อบริการสังคมอยู่เสมอ 3) บุคลากรมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีทัศนคติต่อกีฬาตาบไทย อยู่ในระดับปานกลาง ตัวแปรย่อยที่ให้ความสำคัญ คือ จัดอบรม/โครงการ/กิจกรรม/สัมมนา ด้านกีฬาไทย เพื่อบริการสังคม และส่งเสริม สอดคล้องกับ (พันธวิชญ์ เลียงสีพชอบ, 2561, หน้า 300) กล่าวว่า ระดมทรัพยากรทางการศึกษาจากชุมชน เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้ครอบคลุม และยังสอดคล้องกับ (ฐาปณีย์ โลพินดุง, 2560, หน้า 241) กล่าวว่า การบริการวิชาการเพื่อสังคมด้วยการดำเนินการของนักเรียน และ

การสนับสนุนจากผู้ปกครอง ครูจะมีส่วนช่วยในการเปลี่ยนแปลง และคาดหวังให้เกิดการตอบสนองไปในทิศทางที่ดีต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของคนในชุมชน

การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย 1) บุคลากรมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีทักษะต่อกีฬามวยไทย อยู่ในระดับมาก ตัวแปรย่อยที่สำคัญ คือ มีบทบาทในการส่งเสริม ฟันฟุ อนุรักษ์ และเผยแพร่กีฬาไทย ทั้งในระดับท้องถิ่น ภูมิภาค ระดับชาติ และนานาชาติ สอดคล้องกับ (อรอุทัย นิลนาม, 2562, หน้า 205) กล่าวว่า การกำหนดยุทธศาสตร์ด้านการทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ทำให้เกิดการรวมตัวกันสร้างสรรค์ผลงานทางด้านศิลปวัฒนธรรมตลอดจนมีการพัฒนา และอนุรักษ์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติในระดับอุดมศึกษา เพื่อสร้างเครือข่ายทางด้านศิลปวัฒนธรรมที่เพิ่มขึ้นในอนาคต 2) บุคลากรมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีทักษะต่อกีฬากระบี่กระบอง อยู่ในระดับมาก และ 3) ทักษะต่อกีฬาตาบไทย อยู่ในระดับปานกลาง ตัวแปรย่อยที่สำคัญเหมือนกัน คือ มุ่งหวังให้มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เป็นแหล่งเรียนรู้ ด้านการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (กีฬาไทย) อย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ (รัฐพันธ์ กาญจนรังสรรค์, 2557, หน้า 264) กล่าวว่า ต้นแบบของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย ควรมีการบูรณาการศิลปวัฒนธรรมเกี่ยวกับกีฬาพื้นบ้าน/กีฬาประจำชาติในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้ที่ต่อเนื่อง และมีรายวิชาที่เกี่ยวกับการพัฒนาศิลปวัฒนธรรมทางการกีฬา เช่น กระบี่กระบองมวยไทย เป็นต้น ส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย ให้สอดคล้องกับพันธกิจของอุดมศึกษา เพื่อให้สถาบันได้รับการปลูกฝังให้มียุทธศาสตร์และตระหนักถึงคุณค่าต่อศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ

การสร้างความร่วมมือและการจัดการศึกษาในประชาคมอาเซียน 1) บุคลากรมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีทักษะต่อกีฬามวยไทย อยู่ในระดับมาก ตัวแปรย่อยที่สำคัญ คือ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเป็นแหล่งเรียนรู้และความร่วมมือจัดการศึกษากีฬาไทยในประชาคมอาเซียน สอดคล้องกับ (สุนทรี วรรณไพเราะ, 2555, หน้า 197) ที่กล่าวว่า สถาบันอุดมศึกษาควรตั้งหน่วยงานทางวัฒนธรรมในสถาบันอุดมศึกษาเพิ่มขึ้น จัดสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยให้มีบรรยากาศทางวัฒนธรรม เพื่อเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนความหลากหลายทางศิลปวัฒนธรรม เพื่อสานสัมพันธ์ในอาเซียน 2) บุคลากรมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีทักษะต่อกีฬากระบี่กระบอง อยู่ในระดับมาก และ 3) มีทักษะต่อกีฬาตาบไทยอยู่ในระดับปานกลาง ตัวแปรย่อยที่สำคัญเหมือนกัน คือ ส่งเสริมและสนับสนุนกีฬาไทยในเชิงกีฬา/กิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์ในประชาคมอาเซียน สอดคล้องกับ (ประกาศิต รักศรีศิริ และ ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล, 2558, หน้า 105) กล่าวว่า องค์การกระบี่กระบองต้องการให้ภาครัฐและเอกชนให้ความช่วยเหลือ และจัดตั้งองค์กรกระบี่กระบองระดับประเทศเพื่อเป็นศูนย์กลางขององค์กร มีการจัดอบรมสัมมนาเพื่อพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับกระบี่กระบองให้กับผู้เกี่ยวข้อง ออก ฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ให้ชัดเจน เพื่อการปฏิบัติที่เป็นมาตรฐาน และยังสอดคล้องกับ (อรอุทัย นิลนาม, 2562, หน้า 194) การจัดกิจกรรม งานศิลปวัฒนธรรมอุดมศึกษาเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษา คณาจารย์ ได้ทำความรู้จัก พุดคุย แลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมสามารถนำประสบการณ์การสร้างสรรค์ การอนุรักษ์ งานศิลปวัฒนธรรมของภูมิภาค ไปพัฒนางานศิลปวัฒนธรรมในสายวิชาการ และพัฒนางานด้านศิลปวัฒนธรรมไทยไปถึงระดับนานาชาติต่อไป

การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ 1) บุคลากรมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีทักษะต่อกีฬามวยไทย อยู่ในระดับมาก ตัวแปรย่อยที่สำคัญ คือ ส่งเสริมให้นักศึกษาจัดกิจกรรมกีฬาไทยสู่ประชาคมอาเซียน สอดคล้องกับ (พินิจ นิมปรางค์; โกวิท วัชรินทรางกูร; และเผ่าพงษ์พันธ์ บุญกะนันท์, 2562, หน้า 162 - 163) การจัดกิจกรรมมวยไทยมีหลากหลายรูปแบบ เช่น เพื่อสุขภาพ เพื่อการแข่งขัน เพื่อพัฒนาสู่อาชีพ แทนที่จะออกกำลังกายธรรมดา ส่งผลต่อสถานศึกษาต่าง ๆ ที่จะต่อยอดให้ทุนไปศึกษาระดับต่าง ๆ หรือการเป็นผู้ฝึกสอนมวยไทย

ในชุมชนหรือเทอร์เนอร์สอนมวยให้ชาวยุโรปที่เข้ามาเที่ยวเมืองไทย 2) บุคลากรมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีทักษะต่อกีฬากระป๋องอยู่ในระดับมาก และ 3) มีทักษะต่อกีฬาตาบไทยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งตัวแปรย่อยที่ให้ความสำคัญเหมือนกัน คือ จัดทำแนวปฏิบัติกีฬาไทย จากความรู้และทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง สอดคล้องกับ (รัฐพันธ์ กาญจนรังสรรค์, 2557, หน้า 269) กล่าวว่า มหาวิทยาลัยในประเทศไทยควรพัฒนาระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพเพื่อการดำเนินงานด้านการกีฬา เช่น จัดสรรสนเทศด้านการกีฬา รวบรวมองค์ความรู้ และประสบการณ์ด้านการกีฬา

2. จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสำคัญของกีฬาไทย ระหว่างผู้บริหารและบุคลากรสาขาวิชาพลศึกษา ทั้ง 6 ด้าน พบว่า ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ความสำคัญของกีฬาไทย ตามยุทธศาสตร์ทั้ง 6 ด้านนั้น มีความเชื่อมโยงกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบุคลากรของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีประสบการณ์ในการทำงานมานาน มีหลักสูตรการจัดการศึกษากีฬาไทย ส่งเสริมบุคลากรให้มีผลงานวิจัยเกี่ยวกับกีฬาไทย มีการบริการวิชาการกีฬาไทยอยู่เสมอ ส่งเสริมการอนุรักษ์กีฬากีฬาไทยที่เป็นเอกลักษณ์และเป็นศิลปวัฒนธรรม ประจำชาติ และมีการบริหารจัดการที่ดี ด้วยบทบาทหน้าที่ของบุคลากรมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จึงมีเป้าหมายที่จะพัฒนากีฬาไทยให้เป็นรูปธรรมร่วมกัน และขับเคลื่อนกีฬาไทยของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติให้เป็นไปในทิศทางตามยุทธศาสตร์ที่ 4 การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย สอดคล้องกับ (สุชาติ แสงดวงดี, 2550, หน้า 542 - 543) ผู้บริหารและสถาบันให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษา การวิจัยและนวัตกรรม การบริการวิชาการกับสังคม การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และการบริหารจัดการอย่างจริงจัง เพื่อต้องการเชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรชุมชน และองค์กรวิชาชีพ เพื่อรณรงค์ส่งเสริม การเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมตามความต้องการของหน่วยงาน สอดคล้องกับ (อินทัย แทนสวัสดิ์, 2553, หน้า 193) ที่ให้ข้อเสนอแนะว่า สถาบันครุศึกษาไม่ว่าจะเป็นรูปแบบหรือสังกัดใดก็ตามสามารถมุ่งกีฬาสู่ความเป็นเลิศได้ ด้วยความร่วมมือในการพัฒนาองค์กร สามารถทำได้โดยผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากรของคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น และเพื่อให้มีความเป็นเลิศในด้านการกีฬานำไปสู่การร่วมมือของบุคลากรมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในการพัฒนากีฬาไทย ดังนั้น ไม่ว่าผู้บริหารหรือบุคลากรสาขาวิชาพลศึกษาต่างก็เห็นความสำคัญของกีฬาไทยเหมือนกัน

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ผลการวิจัยนี้สามารถใช้ยุทธศาสตร์นำไปประยุกต์เป็นแนวทางในการตัดสินใจอื่น ๆ ที่จะพัฒนา และขับเคลื่อนการดำเนินงานสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมได้
2. ศึกษาความสำคัญของกีฬาไทยเพิ่มเติมจากกลุ่มที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนากีฬาไทย เพื่อเพิ่มเติมในมุมมองของผลประโยชน์ที่ได้รับจากการทำงานเครือข่ายมหาวิทยาลัย
3. งานวิจัยนี้เป็นวิจัยเชิงปริมาณ ทำให้ทราบความคิดเห็นเบื้องต้น ไม่สามารถอ้างอิงความคิดเห็นเชิงลึกได้ ดังนั้นจึงควรทำวิจัยเชิงคุณภาพร่วมด้วย เพื่อช่วยยืนยันและเพิ่มความน่าเชื่อถือให้กับผู้ที่นำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในโอกาสต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล (2554). *สภาพปัญหาและความต้องการของการจัดการเรียนการสอนวิชามวยไทยในสถานศึกษาเขตภาคตะวันตก*. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์.
- ฐาปณีย์ โลพินดุง. (2560). *การพัฒนากระบวนการบริหารโรงเรียนขนาดเล็กตามแนวคิดกิจการเพื่อสังคม*. ปรินญาครุศาสตร์ดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประกาศิต รักษศิริ และภาควิชา รัตนโรจนากุล. (2558). *ความคาดหวัง สภาพ และความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา พ 32102 พลศึกษา (กระบี่) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบดินทรเดชา(สิงห์สิงหเสนี)2*. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปรีดาภรณ์ ดวงใจดี; ประนอม พนาเศรษฐเนตร; และ วรณพร ขวัญบุญจันทร์. (2557). *ภาพลักษณ์สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรีตามความคิดเห็นของชุมชนในจังหวัดสุพรรณบุรี*. สุพรรณบุรี: สำนักงานสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี.
- พรฤดี ฮวดเฮง; ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์; และ วัฒนา สุทธิพันธ์. (2554). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากระบี่กระบองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2552*. *วารสารคณะพลศึกษา*, 14(2), 136-144.
- พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ.2559. (2559, 1 มีนาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 133 ตอนที่ 19 ก. หน้า. 1 - 9.
- พินิจ นิยมปรังค์; โกวิท วัชรินทรางกูร; และ เผ่าพงษ์พัฒน์ บุญเกษมพันธ์. (2562). *การพัฒนารูปแบบการบริหารการจัดกิจกรรมมวยไทย สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสุรินทร์*. *วารสารมนุษยสังคมสาร*, 17(3), 157 - 178.
- พันธวิชญ์ เลี้ยงชีพชอบ. (2561). *กลยุทธ์การบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดคนไทย 4.0*. ปรินญาครุศาสตร์ดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ. (2561). *ยุทธศาสตร์สถาบันการพลศึกษา (มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ) พ.ศ. 2561 – 2565*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ.
- รัฐพันธ์ กาญจนรังสรรค์. (2557). *การพัฒนาด้านแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย*. ปรินญาครุศาสตร์ดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลักษณะ สมานสินธุ์. (2558). *การนำเสนอแผนที่นำทางสำหรับมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติสู่การเป็นมหาวิทยาลัยระดับโลก*. ปรินญาครุศาสตร์ดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิกรม ศุขธณี. (2558). *อนาคตภาพหลักสูตรพลศึกษาระดับอุดมศึกษาไทยเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน*. ปรินญาครุศาสตร์ดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชิต ชัยเชิญ, ผู้เชี่ยวชาญพิเศษด้านกระบี่กระบองและมวยไทย. (2561, 8 กันยายน). *สัมภาษณ์*.
- วินัย พูลศรี. (2555). *“มวยไทย: การจัดการมรดกภูมิปัญญาของชาติสู่รูปแบบธุรกิจสากล”*. ปรินญาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาวัฒนธรรมศาสตร์. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุชาดา แสงดวงดี. (2550). *การพัฒนาอาจารย์สาขานันทศาสตร์ในประเทศไทย*. ปรินญาครุศาสตร์ดุสิตบัณฑิต สาขานันทศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุนทรี วรรณไพเราะ. (2555). ยุทธศาสตร์การบริหารสถาบันอุดมศึกษาไทยเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน. ปรินญาครุศาสตร์ดุขฎิบัณติต สาขาวิชาการบริหารสถานศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อชิร กลิ่นอำภา. (2559). ผลของโปรแกรมฝึกกีฬาตาบไทยตามแนวคิดของกิลฟอร์ดที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา. ปรินญาครุศาสตร์มหาบัณติต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรอุทัย นิลนาม. (2562). การแสดงในงานศิลปวัฒนธรรมอุดมศึกษา. ปรินญาศิลปศาสตร์มหาบัณติต สาขาวิชานาฏยศิลปไทย ภาควิชานาฏยศิลปะ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อโนทัย แทนสวัสดิ์. (2553). การพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อความเป็นเลิศของคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์. ปรินญาครุศาสตร์ดุขฎิบัณติต สาขาวิชาอุดมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.